

بررسی آزاد شدن آندوتوكسین از سالمونلایتیفی توسط آنتی بیوتیک ها به روش لیمولوس آمیبوسایت لیسايت کروموزنیک^(۱)

غلامرضا شجری - دانشجوی دوره دکترای تحصیلی (Ph.D) میکروبیولوژی پزشکی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس
دکتر عبدالفتاح صراف نژاد - استادیار گروه ایمونولوژی دانشگاه علوم پزشکی تهران دکتر بهمن تبرایی، رئیس بخش واکسن های باکتریایی
و تپه آنتی زن استیتو پاستور ایران
دکتر قربان هژزاده نژاد - استادیار گروه میکروبیولوژی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

Study of Endotoxin Release by *Salmonella Typhi* by Antibiotics in Chromogenic Limulus Amebocyte Lyssate Method

ABSTRACT

It seems, rapid destruction of gram negative bacteria by antibiotics contribute to the clinical deterioration of some patients with lethal endotoxemia.

In this research we evaluated LPS (lipopolysaccharide) release during antibiotic killing of *salmonella typhi* (Ty2-5536). The organism was incubated in the presence of Chloramphenicol, Ampicillin and Co-trimoxazole at concentrations that killed > 99.9% of the organisms as determined by quantitative culture techniques. After incubation the antibiotic-bacterial cultures were centrifuged and the supernatants were filtered and collected for "in vivo" and "in vitro" studies.

Injection of 1 ml/kg of filtrates in rabbits raised normal temperature of the animals by 1.2°C that it shows the presence of LPS in the filtrates.

Quantitative chromogenic limulus amebocyte lyssate (L.A.L) assay was used to determine the amount of LPS in the filtrates. The amount of LPS was 86.67 ± 2.53 Pg/ml for Chloramphenicol, 113.33 ± 8.07 Pg/ml for Ampicillin and 134.18 ± 11.59 Pg/ml for Co-trimoxazole. According to our investigation chloramphenicol is the best antibiotic against *S. typhi* because it decreases the induced-pathological effects of LPS in gram negative infection.

میلی گرم در میلی لیتر برای کو - تری موکسازول بدهست آمد.

جهت پی بردن به آزاد شدن احتمالی آندوتوكسین در فیلترهای
محیط کشت حاوی آنتی بیوتیک تست تبزایی در خرگوش به

خلاصه

جهت بررسی کافی و کمی آندوتوكسین آزاد شده توسط باکتری های گرم منفی در اثر آنتی بیوتیک ها، سویه استاندارد سالمونلایتیفی (Ty2-5536) (1) انتخاب و در معرض مقادیر مؤثر کلرام芬یکل، آمپی سیلین و کوستری موکسازول قرار داده شدند.
 MIC^* و MBC^{**} آنتی بیوتیک های فوق که به روش تهیه رقت های سریال در آبغوشت مناسب غذایی انجام گرفت به ترتیب برابر $1/25$ و $1/25$ میکرو گرم در میلی لیتر برای آمپی سیلین، $5/2$ و 5 میکرو گرم در میلی لیتر برای کلرام芬یکل و $1/25$ و $1/25$ میکرو گرم در میلی لیتر برای کوستری موکسازول قرار داده شدند.

1- Chromogenic Limulus amebocyte Lyssate.

۱۰۰. حداقل مقدار متوقف کننده رشد باکتری ها

$MIC =$ Minimal Inhibitory Concentration

۲۰۰. حداقل مقدار کشنه باکتری ها

$MBC =$ Minimal Bactericidal Concentration

استاندارد بخش واکسن‌های باکتریایی استیتو پاستور ایران در اختیار قرار گرفت.

به علاوه همزمان یک سویه اشریشیا کلی استاندارد (QD5003(CSBPI=D-289) K12) و یک نمونه سالمونلاتیفی پاتوژن که از یک بیمار بستری در بیمارستان امام خمینی (ره) ایزوله گردیده بود نیز به عنوان کنترل مورد آزمایش قرار گرفتند.

نگهداری کشت‌ها: کشت‌های میکروبی طبق روش Leminor (۶) به صورت استوک‌های کاری در لوله‌های در پیچ دار کوچک محتوى محیط نیمه جامد و در درمای 4°C نگهداری شدند.

تهیه محلول‌های استوک آنتی‌بیوتیک‌ها: پس از تهیه پودرهای آنتی‌بیوتیکی از شرکت‌های مربوطه (کلامفینیکل از شرکت الحاوی، آمپی‌سیلین از شرکت جابرین حیان و کو-تری موکسازول از شرکت تهران دارو) به کمک حلال‌های خاص هر آنتی‌بیوتیک، محلول‌های استریل از آنها، با غلظتی $10\text{ }\mu\text{g/ml}$ MIC پیشنهادی برای هریک تهیه و به صورت استوک درویال‌های $5\text{ }\mu\text{l}/\text{litre}$ در 4°C - نگهداری شدند.

روش‌ها

۱- آندازه‌گیری MIC و MBC آنتی‌بیوتیک‌ها:

MIC (حداقل مقدار متوقف کننده رشد باکتری‌ها) و MBC (حداقل مقدار کشنده باکتری‌ها) آنتی‌بیوتیک‌ها به روش تهیه رقت‌های سریال در آبگوشت مناسب غذایی (مولرهیتون براث غنی شده با $2/5\text{ mol}$ در لیتر CaCl_2 و $1/25\text{ mol}$ در لیتر MgCl_2) براساس دستورالعمل کمیته ملی تدوین استانداردهای آزمایشات (National Committee for clinical Laboratory standards) چاپ ۱۹۸۵ تعیین گردیدند. (۷)

۲- کشتن باکتری‌ها:

به لوله‌های استریل و عاری از آندوتوكسین که حاوی RPMI1640 همراه با آنتی‌بیوتیک بودند، از ارگانیسم‌های فاز لگاریتمی رشد (10^6 cfu/ml) اضافه کرده و به مدت ۴ ساعت در 37°C انکوبه نمودیم.

میزان آنتی‌بیوتیک اضافه شده در مورد آمپی‌سیلین $1/25\text{ }\mu\text{g/ml}$ ، کلامفینیکل $16\text{ }\mu\text{g/ml}$ و کو-تری موکسازول 5 mg/ml بود. برای همه آنتی‌بیوتیک‌های فوق این شرایط سبب کشته شدن

روش U.S فارماکوپیای ۱۹۹۰ انجام شد که افزایش درجه حرارت بدن حیوان به میزان $4/2^{\circ}\text{C}$ وجود آندوتوكسین آزاد در نمونه‌ها را تصدیق نمود.

به منظور اندازه‌گیری میزان آندوتوكسین آزاد شده توسط آنتی‌بیوتیک‌های فوق از روش لیمولوس آمیبوسایت لیسايت (Limulus ameboocyte Lyssate) کروموزنیک استفاده شد که میزان آن برای کلامفینیکل $86/68 \pm 2/53\text{ Pg/ml}$ ، آمپی‌سیلین $113/33 \pm 8/5\text{ Pg/ml}$ و کو-تری موکسازول $124/18 \pm 11/59\text{ Pg/ml}$ محاسبه گردید.

به علاوه به منظور اطمینان از صحبت نتایج حاصله از تأشیر آنتی‌بیوتیک‌های فوق همزمان یک نمونه سالمونلاتیفی جدا شده از بیمار جهت مقایسه و یک نمونه اشریشیا کلی استاندارد (K12 QD5003) به عنوان شاهد، نیز مورد بررسی قرار گرفتند.

مقدمه

به نظر می‌رسد انهدام سریع باکتری‌های گرم منفی که در معرض مقادیر مؤثری از آنتی‌بیوتیک‌ها قرار گرفته‌اند منجر به آزاد شدن میزان قابل نوجوهی آندوتوكسین می‌گردد (۱-۲)، که احتمالاً عامل بروز شوک‌های آندوتوكسینی بعد از اعمال جراحی و یا درمان عفونت‌های حاد باکتریایی گرم منفی می‌باشد که با درصد مرگ و میر بالایی نیز همراه است (۴)؛ همین مسئله باعث شده است که استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها حداقل در پیشگیری و یا درمان عفونت‌های باکتریایی گرم منفی با تردید جدی روبرو شود (۱). از آنجاکه تب‌های تیفوئیدی در ایران یکی از معضلات بهداشتی و درمانی است تعیین نوع آنتی‌بیوتیکی که در عین مؤثر بودن میزان آندوتوكسین کمتری آزاد کند الزامی می‌باشد. به همین جهت در این بررسی ابتدا MIC و MBC آنتی‌بیوتیک‌های معمول در درمان تب تیفوئیدی به روش تهیه رقت‌های سریال در آبگوشت مناسب غذایی تعیین گردید و سپس میزان آندوتوكسین آزاد شده توسط هریک از آنتی‌بیوتیک‌های فوق به روش لیمولوس آمیبوسایت لیسايت کروموزنیک (۵) تعیین گردید.

مواد و روش‌ها

کشت میکروبی: در بررسی حاضر از یک سویه استاندارد سالمونلاتیفی (CSBPI=B-190-Ty2-5536) که حساسیت آن به آنتی‌بیوتیک‌های رایج در درمان تب‌های تیفوئیدی کاملاً شناخته شده است، استفاده گردید. این کشت از محل کلکسیون باکتری‌های

استاندارد، سالمونلاتیپنی پاتوژن و اشریشیاکلی استاندارد در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. چنانچه در جدول مشاهده می شود آمپی سیلین در مقایسه با کلرامفینیکل و کو-تری موکسازول دارای کمترین میزان MIC و MBC بر علیه باکتری های فوق می باشد، به طوری که این میزان در مورد سالمونلاتیپنی استاندارد MIC=MBC=1.25 μ g/ml و در مورد سالمونلاتیپنی پاتوژن و اشریشیاکلی استاندارد MIC=MBC=2.5 μ g/ml محاسبه گردید. میزان MIC و MBC کلرامفینیکل بر علیه سالمونلاتیپنی استاندارد به ترتیب برابر با ۲/۵ μ g/ml و ۲/۵ μ g/ml و در مورد دو باکتری دیگر برابر ۱۶ μ g/ml و ۱۶ μ g/ml به دست آمد.

میزان MIC و MBC کو-تری موکسازول بر علیه سالمونلاتیپنی استاندارد به ترتیب برابر با ۱/۲۵ μ g/ml و ۱/۲۵ μ g/ml بددست آمد که این مسئله بروز مقاومت بالای باکتری در مقابل این آنتی بیوتیک را مطرح می سازد؛ البته این مقاومت در مورد دو باکتری دیگر یعنی سالمونلاتیپنی پاتوژن که جهت مقایسه آن با سالمونلاتیپنی استاندارد کار شد و اشریشیاکلی استاندارد، که به عنوان سوبیه شاهد آزمایش شد نیز دیده می شود.

انجام تست پیروز نیسته در خرگوش جهت اطمینان از آزاد شدن آندوتوكسین توسط آنتی بیوتیک های فوق افزایش درجه حرارت نرمال بدن حیوان به میزان ۱/۲ $^{\circ}$ C را نشان داد که مؤید وجود آندوتوكسین آزاد در نمونه ها می باشد.

میزان آندوتوكسین آزاد موجود در فیلترهای به روش L.A.L حساس L.A.L کروموزنیک به متند میکروپلیت و به صورت سه تابی اندازه گیری شد. همان طور که در جدول شماره ۲ ملاحظه می شود میزان آندوتوكسین آزاد شده توسط کلرامفینیکل ۸۶/۶۸ \pm ۲/۵۳Pg/ml، آمپی سیلین ۱۱۳/۳۳ \pm ۸/۰۷Pg/ml و کو-تری موکسازول ۱۳۴/۱۸ \pm ۱۱/۵۹Pg/ml بودند.

بنابراین کلرامفینیکل با MIC=۲/۵ μ g/ml کمترین میزان آندوتوكسین و کو-تری موکسازول با MIC=۱/۲۵mg/ml بالاترین میزان آندوتوكسین را آزاد می نمایند.

تمامی باکتری های موجود در نمونه شد که به وسیله تکنیک های کشت کمی مشخص گردیدند.

لوله های کنترل مثبت حاوی RPMI و باکتری بدون آنتی بیوتیک و لوله های کنترل منفی حاوی RPMI و آنتی بیوتیک بدون باکتری بودند.

پس از اتمام مرحله انکوباسیون، سوسپانسیون های باکتریالی را با فیلتر ۲۲/۰ میکرومتری پالایش کرده و فیلترها را جهت مطالعات بعدی در ویال های ۲/۵ میلی لیتری شیشه ای که استریل و عاری از آندوتوكسین بودند، در ۷۰ $^{\circ}$ C-نگهداری نمودیم.

۳- بی بردن به وجود احتمالی آندوتوكسین آزاد در فیلترهای :

جهت اطمینان از وجود آندوتوكسین آزاد، فیلترهای آب دوبار تقطیر شده و عاری از آندوتوكسین که حاوی مرتیولات به نسبت ۱:۱۰۰۰۰ بود دیالیز نموده و سپس در دسیکاتور حاوی پتاکسیدفسفر به میزان تقریباً ۲۰ برابر تغییظ کرده و پس از آن قدرت تب زایشان در خرگوش طبق روش U.S.pharmacopie تعیین گردید.

۴- اندازه گیری میزان آندوتوكسین آزاد شده به روش L.A.L کروموزنیک :

میزان آندوتوكسین آزاد موجود در فیلترهای به روش L.A.L کروموزنیک (شرکت کروموزنیکس سوئی) به متند میکروپلیت و هر نمونه به صورت سه تابی اندازه گیری شد. کنترل منفی حاوی آب مقطر استریل و عاری از آندوتوكسین و کنترل مثبت حاوی آندوتوكسین استاندارد اشریشیاکلی تا غلظت های ۱۰۰ Pg/ml بود.

نتایج

میزان MIC و MBC بدست آمده از اثر آنتی بیوتیک های آمپی سیلین، کلرامفینیکل و کو-تری موکسازول، علیه سالمونلاتیپنی جدول شماره ۱: میزان MIC و MBC آنتی بیوتیک های بر روی باکتری های مورد آزمایش.

آشریشیاکلی استاندارد		سالمونلاتیپنی پاتوژن		سالمونلاتیپنی استاندارد		نوع باکتری
MBC	MIC	MBC	MIC	MBC	MIC	
۲/۵mg/ml	۲/۵mg/ml	۲/۵mg/ml	۲/۵mg/ml	۱/۲۵ μ g/ml	۱/۲۵ μ g/ml	آمپی سیلین
۱۶۰mg/ml	۵mg/ml	۱۶۰mg/ml	۵mg/ml	۱۶۰mg/ml	۲/۵mg/ml	کلرامفینیکل
۱mg/ml	۰/۱۲۵mg/ml	۱۰mg/ml	۲/۵mg/ml	۵mg/ml	۱۲/۵mg/ml	کو-تری موکسازول

جدول شماره ۲: میزان آندوتوكسین آزاد موجود در فیلترهای برحسب Pg/ml

Pg/ml (mean±SD)	نوع فیلتره
۱۸/۲۶±۱/۱۳	فیلتره باکتری بدون آنتی بیوتیک
۸۶/۶۸±۲/۰۳	فیلتره باکتری همراه با آنتی بیوتیک: - کلامافنیکل
۱۱۳/۳۳±۸/۰۷	- آمپی سیلین
۱۳۴/۱۸±۱۱/۰۹	- کو-تری - موکسازول

کلامافنیکل با دارا بودن $MIC=۲/۵\mu g/ml$ و

$MBC=۱۶\mu g/ml$ در درجه بعدی اثر قرار دارد.

کو-تری موکسازول با دارا بودن $MIC=۱/۲۵mg/ml$ و

$MBC=۵mg/ml$ مسئله بروز مقاومت بالای سالمونلاتیفی

در مقابل این آنتی بیوتیک را مطرح می سازد (۱۰) که این

مقاومت در مورد دو باکتری دیگر یعنی سالمونلاتیفی پاتوژن

و اشتباهیا کلی استاندارد نیز دیده می شود (جدول شماره ۱).

افزایش درجه حرارت نرمال بدن خرگوش به میزان $۱/۲^{\circ}C$ به

دبال انجام تست پیروزی (تست invivo) مؤید وجود

آندوتوكسین آزاد در فیلترهای نمونه های حاوی باکتری و

آنتی بیوتیک می باشد.

جدول شماره ۲، میزان آندوتوكسین آزاد موجود در فیلترهای را

برحسب Pg/ml نشان می دهد که کلامافنیکل در مقایسه با دو

آنتی بیوتیک دیگر میزان آندوتوكسین کمتری آزاد می نماید.

تفاوت در میزان آندوتوكسین آزاد شده در اثر لیزیکتری توسط

آنتی بیوتیک های مختلف ممکن است مربوط به تفاوت در

خواص فارماکودینامیکی این داروها باشد (۱۱)، خصوصاً

اینکه آنتی بیوتیک های باکتریسیدال میزان آندوتوكسین

بیشتری را در مقایسه با آنتی بیوتیک های باکتریستاتیک آزاد

می کنند (۱) و مواد ضد باکتریایی که دیواره سلولی باکتری را

تخرب می کنند مقدار آندوتوكسین بیشتری را نسبت به

آنتی بیوتیک هایی که سبب توقف سنتز پروتئین می گردند آزاد

می کنند (۳).

با توجه به نتایج حاصل از بررسی های فوق پیشنهاد می گردد که

در درمان تب تیفوئیدی و پیشگیری از آلدگی های ناشی از

اعمال جراحی از کلامافنیکل استفاده شود تا بدن مواجه با

میزان کمتری از آندوتوكسین آزاد گردد و در نتیجه عوارض

پاتولوژیکی کمتری در بیمار بوجود آید و از کو-تری موکسازول

بحث

به نظر می رسد به دنبال تجویز آنتی بیوتیک ها در درمان عفونت های باکتریایی گرم منفی، باکتری شکسته شده و آندوتوكسین (LPS) آن در محیط آزاد می گردد. آندوتوكسین آزاد شده سبب ایجاد عوارض گوناگونی از جمله شوک سپتیک و مرگ می گردد. مرگ ناشی از شوک آندوتوكسینی نتیجه یک فرآیند بیولوژیکی است که نقطه شروع آن آزاد می باشد (۱۲). یافته های مطالعات " invitro " نیز با این تصوری مطابقت دارد و توسط مدل های تجربی بررسی نقش آندوتوكسین آزاد شده تأیید شده است (۳).

درمان آنتی بیوتیکی عفونت های باکتریایی گرم منفی در مدل های تجربی سبب افزایش میزان قابل ملاحظه آندوتوكسین در خون و یا مایع مغزی نخاعی می گردد (۴). همچنین مطالعات اخیر نشان می دهد که کشته شدن سریع باکتری های گرم منفی به وسیله آنتی بیوتیک های باکتریسیدال فعال علیه دیواره باکتری در طی درمان عفونت های گرم منفی سبب آزاد شدن میزان بالای آندوتوكسین به داخل مایعات بدن می گردد (۴).

اختش کردن LPS یا بلوکه کردن تولید یا اثرات بیولوژیک سیتوکین های القاء شده در اثر LPS می تواند سبب کاهش عوارض پاتولوژیکی حاصل از درمان عفونت های گرم منفی حاد گردد که این موضوع عمیقاً تحت بررسی است (۹).

در بررسی حاضر آزاد شدن آندوتوكسین طی کشته شدن سالمونلاتیفی استاندارد (Ty2-5536) توسط آنتی بیوتیک های معمول در درمان این باکتری به طریقه " In Vitro " ارزیابی گردید و مشخص شد که آمپی سیلین نسبت به کلامافنیکل و کو-تری موکسازول دارای کمترین میزان MIC و MBC ($MIC=MBC=۱/۲۵\mu g/ml$) برعلیه این باکتری می باشد و

نشود.

موکسازول به علت بالابودن مقاومت باکتری در مقابل آن و نیز آزاد کردن میزان زیاد آندوتونکسین در بدن تا حد ممکن استفاده

منابع

- 1- Goto H, Nakamura S.(1980) "Liberation of endotoxin from E.coli by addition of antibiotics." JPn J.EXP.Med. 50:35-43
- 2- Shene JL, Flynn PM, Barrett FF, Stidham GL, Westnerkirchner DF. (1988) "Serial quantitation of endotoxemia and bacteremia during therapy for gram negative bacterial sepsis" J.infect. Dis. 57:565-8
- 3- Shene JL, Barton RP, Morgan KA, (1985). "Role of antibiotic class in the rate of liberation of endotoxin during therapy for experimental gram negative bacterial sepsis". J. infect. Dis; 151:1012-
- 4- Tauber MG, Shible AM, Hackbarth DJ, Lerrickyw, Sandi MA. (1987). "Antibiotic therapy, endotoxin Concentration in cerebrospinal fluid and brain edema in experimental E. coli meningitis in rabbits." J. infect. Dis 156:456-62
- 5- Watson S.W., Levin J., Novitsky T.J, and Alan R.liss (1982). "A quantitative endotoxin assay utilizing limulus amebocyte lysate and a chromogenic Substrate in endotoxins and their detection with the L.A.L. test." Prog. Clin. Biol. res. Vol. 93. Eds
- 6- Le Minor L., Popoff M. Y. (1990) "International journal of systematic bacteriology. Vol 37: 465
- 7- National committee for clinical laboratory standards. (1985) "Methods for dilution antimicrobial Susceptibility tests for bacteria that grow aerobically." Publication M7-A. Villanova. PA.
- 8- Shene JL, Morgan KA. (1984). "Kinetics of endotoxin release during antibiotic therapy for experimental gram negative bacterial sepsis." J. Infect. Dis, 150: 380-88
- 9- Tracy KJ,Fong Y.Hesse DG et al. (1987). "Anti-Cachectin/TNF monoclonal antibodies prevent septic shock during lethal bateremia." Nature 1987;330:662-4
- 10- Rao PS, Rajashekhar V,Varghese GK, Shivananda PG. (1993) AM. J.trop. Med. Hyg. (united states) Jan. 1993 48(1) 108-11
- 11- Thomas A. (1986) "Penicillin-binding proteins and the antibacterial effectiveness of beta-lactam antibiotics."
- 12- U.S.Pharmacopia (1990) Biological tests/Pyrogen test. <151>P:1515